

τῆ μεγάλη μου εὐνομοσύνη καὶ τῆ χαρὰ δὲ βρίσκω λέξεις κατ'ἀλληλῆς. Ἐτοῦτο μόνο σας λέω πῶς ἡ ζωντανὴ γλώσσα δίνει ζωὴ στὴν καρδιά. Ἐἴν' ἡ ἀλήθεια πῶς γιὰ νὰ σας πῆ κάποιος σωστὴ κουβέντα καὶ μὲ γούστο δὲ μπορεῖ ἂν δὲν τῆ πῆ στὴ γλώσσα τοῦ πατέρα του. Μερικὲς λέξεις ἀπ' αὐτὲς δίνουν τόσο ὡμορφο καὶ ζωηρὸ χρωμάτισμα σὲ δαύτηνε καὶ κάνουνε τὰ πράγματα τόσο ζωντανὰ ὅπου μοῦ φαίνεται καὶ τὰ βλέπω μπροστά μου. Αὐτὸ γιὰ μὲ εἶν' ἀπόλαψη. Γιὰ νὰ μὴ σας πολυλογῶ σας λέω πῶς μένω πολὺ ὑπόχρεως.

Δικός σας

.....

..... 9]4]1910

Σεβαστὲ Κύριε Ἀλέξ. Πάλλη,

Σας εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ τὴν εὐγενικὰ προθυμία καὶ καλὴ Σας διάθεση νὰ μοῦ στείλετε τὴ Γραφὴ καὶ Ἰλιάδα Σας. Ἄλλοι κάνουνε σκολοιὰ μὲ μαρμαρίνες κολόνες γιὰ νὰ εὐεργετήσουν τάχα τὸ δυστυχισμένον Ρωμαϊκὸ καὶ νὰ δώσουν στέγασμα στὰ μικρὰ του. Μὰ κι' αὐτοὶ εὐεργέτες δὲν εἶνε, δὲν ἔχουν δὲ μέσα τους παρὰ ἓνα πόθο πῶς νὰ φημισθῆ τὸνομά τους, καὶ τὰ δύστυχα δὲ παιδιὰ τίποτε δὲ μαθαίνουν ὅσο σὲ καλὰ κι' ἂν τὰ βάζουν σκολοιὰ. Μοραίνονται καὶ νεκρώνονται κεῖ μέσα μὲ τὸ σχολαστικισμὸ καὶ τὰ σχολικὰ παλάτια γίνονται τόσες γι' αὐτὰ οἱ ἀκεκονιαμένοι τάφοι τῆς Γραφῆς. Μὰς ἔκαμε καὶ ἡ μεγάλη σας καρδιά, ὁ ζήλος καὶ αἱ γνώσεις σας ἓνα δῶρο γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ ἔθνους. Μὰ αὐτὸ δὲν εἶνε κρυερὸ καὶ βαρὺ καὶ δὲν πλακώνει ψυχές. Εἶνε γεμάτο ζωὴ καὶ χάρι καὶ ζωογονεῖ καὶ φωτίζει. Μιά μέρα θὰ τὸ γράψω κ' ἡ ἱστορία.

Σας εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὴν ὑπόσχεσι νὰ μοῦ στείλετε καὶ τὸν Κόμπνο. Ἐὶν περιμένω μὲ πόθο.

Μὲ σέβας καὶ ἀφοσίωσι

.....

..... 2]15 τοῦ Ἀπρίλη 1910.

Στὸν ἀξιότιμο κύριο Ἀλ. Πάλλη

Δίβερπουλ

Ἀξιότιμε κύριε,

Τὸ εὐεργετικὸ καὶ παρήγορο γιὰ τοὺς σκοποὺς τ' ἀδερφάτου μας γράμμα Σας, τῶν 23 τοῦ Μάρτη, μ' ἀπερίγραπτη χαρὰ τὸ λάβαμε στὴν ὥρα του, καθὼς καὶ τὰ βιβλία ποῦχατε τὴν καλὴ διάθεσι νὰ μὰς στείλετε.

Τὶ νὰ Σας ποῦμε. Μὰ τὴν ἀλήθεια σὲ τέτοιες στιγμὲς δένεται ἡ γλώσσα καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ δυὸ λόγια π' ἀξίζουν σ' ἓνα μεγαλόκαρδο εὐεργέτη. Ἡ δωρεὰ Σας γιὰ μὰς τουλάχιστο θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη. Τ' ἀδερφάτο μὰς σάν πως βρισκεται ἀκόμα ἀπροσάτεπτο, μὲ ὀχτῶ δέκα μέλη, ἔχει νὰ πολεμήτῃ μὲ πολλοὺς, καὶ γιὰ νὰ τοὺς καταπονήσῃ, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ γερὰ κεφάλια καὶ καλὰ βιβλία, γιὰτὶ μιά ἀπὸ τίς πιὸ δυνατὲς ἀσπίδες μὰς εἶναι ἡ μελέτη. Γιὰ καλὴ μὰς τύχη τὰ μέλη μὰς εἶναι ὅλα μὲ θέλησι καὶ μὲ ἀπόφασι. Δασκάλοι ἂν ἀγαπάτε οἱ τρεῖς κ' οἱ ἀποδέλοιοι νιοὶ πρακτικοὶ καὶ μορφωμένοι. Μὰς λείπουνε λοιπὸν τὰ βιβλία. Ἄφτὰ ἢ τ' ἀγοράζουμε ἢ μὰς τὰ στέλνουνε χάρισμα καρδιῆς σάν τὴ δικὴ Σας καὶ τοῦ κ. Φωτιάδη. Γι' ἀφτὸ καὶ Σας θεωροῦμε ἱεροὺς, γι' ἀφτὸ καὶ ζητήσαμε τὴν εἰκόνα Σας, γιὰ νὰ τὴν ἔχουμε γιὰ κημάρι μὰς, γι' ἀφτὸ καὶ σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸ μὰς Σας χεροκροτοῦμε δωρητὴ τ' ἀ-

δερφάτου μὰς. Ὁ τίτλος ἀφτὸς ὅσο μικρὸς κι ἂν εἶναι, ὅσο κι' ἂν τὸν χαρίζουνε νέοι χωρὶς καμμιὰ ἴσως κοινωνικὴ ἀξία, εἶναι ὅμως πάντα σεβαστός, γιὰτὶ Σας τὸν προσφέρουνε ἄδολα ἄδολα μὲτα ἀπ' τὰ φυλλοκάρδια τους σὲ Σας τὴν ἀτράνταχτη κολώνα τῆς πολυζηλεμένης μὰς Ἰδέας. Δεχτῆτε τον λοιπὸν ὅσον φτωχὸς κι' ἂν εἶναι καὶ μαζὺ μὲ ἀφτὸν καὶ τὴν παντοτεινὴ μὰς βγνομοσύνη.

Μὲ ὄλο τὸ σέβας

Ὁ Πρόεδρος;

Ὁ Γραμματικὸς

.....

.....

Στ. Γρ.—Νὰ μὰς γλυκοχαιρετῆτε, παρακλουόμε, καὶ τὸν κύριο Ἄρ. Ἐρταλιώτη καὶ νὰ τοῦ πῆτε πῶς ἀπ' ὦρα σ' ὦρα περιμένουμε ἀπάντησὴ του. Γιὰ τὴν κακὴ μὰς δὲ τύχη κι' ὁ κύριος Ψυχάρης δὲν μὰς ἀπάντησε ἀκόμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Florian-Parmentier. «Par les routes humaines». Poème. Μιά ψυχὴ ἀπὸ τίς διχοσκορησμένους στὸ ἄπειρο, σαρκώθηκε σὲ ἄνθρωπο. Καὶ τώρα ἡ ἀνθρωπότητα ζετυλίζει μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο αὐτὸν τὰ φριχτὰ τῆς θεάματτα καὶ τότε βρχνάει μὲ θλίψη βαθύτατη. Κι ἀποτραβιέται ὁ ἄνθρωπος στὴ μοναξιά τῆς ἐξοχῆς, ἐλπίζοντας ἐκεῖ νὰ βρεῖ τὴν ἀπόλυτη εὐτυχία. Μὰ ὁ πόνος τῶν ἀδερφῶν του, τῶν ἀνθρώπων, τότε ταραξεί. Καὶ ξαναγυρίζει πάλι στὴν Πολιτεία γιὰ νὰ τοὺς παρηγορήσῃ, σκορπίζοντας τοὺς τοὺς θηταυροὺς τοῦ ἔσω-τερικοῦ του κόσμου. Μὰ ὄλοι τότε τὸν εἰρωνεύονται καὶ τότε διώχνουν. Κι ὁ ἄνθρωπος τότε ἀποχτᾷ τὴν ὑπέροχη σοφία. Ξαναγυρνᾷ στὸν ἐκυτό του, βρίσκει τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ πεθαίνει—ἐξπρα-νίζεται στὴ Θεϊκὴ οὐσία τοῦ Κόσμου.

Αὐτὴ ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ ἔργου τοῦ κ. Παρμαντιέ. Ἡ ἐχτέλεσι, ἀνάξια λόγου.

ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ

Ἡ Κοινὴ Γνώμη

ΚΑΙ ΠΑΛΙ... ECCE HOMO

Φίλε «Νουμᾶ»,

Ὁ κ. Γρηγόριος Ξενόπουλος, στοὺς «Καιροὺς» τῆς Δευτέρης χτύπησε τὸ «Πρότυπον Δημοτικὸν σχολεῖον». Τὸ βρήκε—δὲν ξέρομε καὶ μετὶ τί το βρήκε. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Γρηγόριος Ξενόπουλος, ἄλλοτε στὸ 218 φύλλο τοῦ «Νουμᾶ» (22 τοῦ Ὀχτώβρη 1906, σελίδα 8, στήλη 1η καὶ 2η) δημοσίεψε τὰ κόλουθα χρυσὰ καὶ διακμαντένια λόγια:

«Ὁ Νουμᾶς ποὺ ἔχει τόσους σοφοὺς καὶ πλοῦσιους φίλους καὶ ποὺ ἐφροντίζει ὡς τώρα μόνο γι' ἀρχιεπίσκοποι, δὲν μποροῦσε τάχα νὰ φροντίσῃ καὶ γιὰ ἓνα σχολαί, γιὰ ἓνα Νηπιαγωγεῖο;

«...Στὴν Ἀθήνα εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν ὑπάρχουν σήμερον ἀρκετοὶ νέοι γονεῖς, τόσο φιλότρογοι ὅσο καὶ φωτισμένοι, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ μαθαίνουν τὰ παιδάκια τους; ἓνα νηπιακὸ κῆπο νὰ παίζου καὶ νὰ τραγουδοῦν στὴ γλώσσα τους...

«...Ἐνὰ σχολαί, ποὺ θὰ εἶχε καλὰς δατκάλες, διαταγμένες νὰ κουβεντιάζουν μὲ τὰ παιδιὰ στὴ ΖΩΝΤΑΝΗ ΓΛΩΣΣΑ, νὰ τοὺς λένε ὄλα τὰ πράγματα ΟΠΩΣ ΤΑ ΔΕΝΕ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ; καὶ

νὰ τοὺς μαθαίνουν ὄμορφαν τραγουδάκια γραμμένα στὴν ἸΔΙΑ ΓΛΩΣΣΑ, θὰ εἶταν σχολαί πολὺ συμπαθητικὰ, πολὺ ἀξιαγάπητο καὶ θὰ τὸ ὑποστήριζαν μὲ τὴν καρδιά τους ὄλοι οἱ φρόνιμοι γονεῖς τῆς Ἀθήνας.

«...Τὸ πολὺ πολὺ μποροῦσαν νὰ παίρνουν τὸ ΑΡΦΑΒΗΤΑΡΙ ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»... Τὶ διάβολο! γιὰ ἓνα ἀρχιεπίσκοποι χωρὶς ἴα καὶ χωρὶς ὠὰ δὲν πιστεύω δὲ νὰ σηκωθῆ Ἐπικράστει!

Also sprach Zarathustra.

Μὲ ἀγάπη

ΑΝΤΙΕΘΝΟΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΦΟΙΤ. ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

«Ἀνθρώπινος μηχανισμὸς» Κυρίας Ἀλ. Παπα-μόσκου 25 σῶματα.

«Γεωργικὰ» Βεργίλιου, μετ'ἀφραση Κ. Θεοτόκη, 10 σῶματα.

«Γλωσσικὴ αὐτοβιογραφία» Π. Νιβόβιν, 20 σῶματα, καὶ ἀπὸ τ' ἄλλα φιλολογικὰ ἔργα του ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπο.

«Ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Δεϊλινοῦ», «Οἱ σκλάβοι τῆς ζωῆς», «Στὸ ἄλμπουρο», Περσική, ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπο.

Προκαλοῦνται τὰ μέλη τῆς Φοιτητικῆς Συντροφίης νὰ μαζευτοῦν τὴν Κυριακὴν στίς 3, δρόμος Βαλτατσίου ἀρ. 1.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ἐνὰς παραπολὺ νεκρὸς ποιητῆς, ὁ Δόγης, ἄξιος μαθητῆς τοῦ κ. Πολέμη, δημοσίεψε σὲ τόμο τὰ τραγούδια του μὲ τὸν τίτλο «Καινούρια ἴδρα». Ὁ ποιητῆς στίς πρώτες πρώτες σελίδες τοῦ βιβλίου του δημοσιεύει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ πατέρα του. Νᾶ, γιὰς μιά φορὰ κ' εὐτυχισμένος ὁ πατέρας ποὺ τὸν ἔχει.

— Τὸ μόνο σατυρικὸ φύλλον σήμερον τῆς ἡμέρας καὶ πρέπει νὰ καμαρώνει γι' αὐτό. Εἶναι τὸ καμαρωμένον «Ἐνατανανέν». Γιομάτο σάτυρα τσοχητῆ καὶ γέλια. Τὸ τελευταῖο του μάλιστα φύλλον μὲ τὸ «Καθαρεύουσα καὶ δημώδης» καὶ μὲ τοὺς «Ἀρχαίκοις ἀγῶνες» εἶναι γιὰ ρούφημα.

— Τὸ περασμένον Σιβατόβραδο στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ» ὁ κ. Ἀθ. Μπούχλας διάβασε μιά δραματικὴ σκηνὴν του καὶ μερικὰ ἀνεκδοτὰ τραγούδια του ποὺ ἀκουστήκανε μὲ προσοχή.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κκ. Β. Ἀδάμ, στὴν Προῦτα καὶ Π. Πέτρο, στὴ Σωζόπολη. Λάβετε συντρομὲς κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Μ. Πετρο, στὸ Κεστειλλόριζο. Λάβετε τὴ συντρομὴ τοῦ 910 κ' εὐχαριστοῦμε. Δὲ βλέπει ποὺ δημοσιεύονται κ' ἔτσι, ἀνά-ρια ἀνάγια. Πάντα διαβάζονται μὲ προσοχή.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνας τοῦ κ. Ν. Λύτρα).

—Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνας τῆς Κας Σοφίας Δασκαρίδη).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαλεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» ἀρ. 3,50.